

Startside>Pengekrav>Sikring af aktiver under en kravprocedure i et EU-land

Sikring af aktiver under en kravprocedure i et EU-land

Slovakiet

1 De forskellige typer retsmidler

Slovakisk lov anerkender begreberne "hasteforanstaltninger", "retsbevarende foranstaltninger" og "sikring af bevismidler". De tilsvarende bestemmelser kan findes i artikel 324 ff. i lov nr. 160/2015, retsplejeloven om rettergang i civile tvister og – i forbindelse med særlige sager – i artikel 360 ff. i lov nr. 161/2015, den civile retsplejelov.

En domstol kan med en retsbevarende foranstaltning beslutte at foretage arrest i skyldners ejendele, rettigheder eller andre aktiver for at sikre en fordringshavers pengekrav, hvis der er frygt for, at muligheden for fuldbyrdelse vil blive væsentligt forringet.

En domstol træffer kendelse om en hasteforanstaltning, hvis der er behov for straks at regulere omstændighederne, eller hvis der er frygt for, at muligheden for fuldbyrdelse vil blive væsentligt forringet, eller hvis det tilstræbte mål ikke kan opnås ved hjælp af en retsbevarende foranstaltning. En sådan kendelse kan også tjene som garanti for effektiv fuldbyrdelse af en retskendelse i fremtiden.

Begrebet "sikring af bevismidler" gør det muligt at sikre bevismidler (af enhver type, hvad enten det er fra et vidne, en sagkyndig eller lignende) forud for søgsmålets indledning på en begæring – ikke på rettens initiativ. Det forventes, at en sådan begæring vil blive indgivet af en person, som er berettiget til at begære indledning af proceduren, hvor resultaterne af sikringen af bevismidlerne kan anvendes.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler**2.1 Procedure**

Den ret, som har jurisdiktion til at træffe afgørelse i en sag, er kompetent til at træffe beslutning om en hasteforanstaltning eller en retsbevarende foranstaltning.

Retten træffer kendelse om en hasteforanstaltning eller en retsbevarende foranstaltning på begæring. Begæring er ikke påkrævet, hvis en hasteforanstaltning eller en retsbevarende foranstaltning vedrører en sag, der kan indledes på rettens eget initiativ.

Obligatorisk advokatbistand er ikke foreskrevet ved lov.

I henhold til den relevante lov pålægges en begæring, der søger pålæggelse eller bortfald af en foranstaltning, et retsgebyr på 33 EUR.

Der pålægges ikke gebyr for sikring af bevismidler. Staten betaler for omkostningerne for bevismidler, der ikke er omfattet af et forskud. Domstolen kan dog pålægge en part, der ikke er berettiget til fritagelse for retsgebyrer, at deponere et forskud på omkostningerne for bevismidler, uden at berettigelsen til senere godtgørelse dermed går tabt.

Loven foreskriver heller ikke obligatorisk advokatbistand i dette tilfælde.

Bevismidler kan beskyttes på denne måde i både kontradiktorisk og frivillig retspleje.

2.2 De vigtigste betingelser

Retten kan træffe kendelse om hasteforanstaltninger før, under og efter sagsbehandlingen. Med retsbevarende foranstaltninger træffes afgørelse om arrest ved udstedelse af en kendelse om en retsbevarende foranstaltning.

Før, under og efter selve sagen kan bevismidler sikres på begæring, hvis der er frygt for, at bevisoptagelse efterfølgende kun kan ske med store vanskeligheder, eller vil være umulig. Den ret, der har jurisdiktion til at træffe afgørelse i en sag, eller den ret, under hvis jurisdiktion de bevismidler, der er i fare, befinder sig, har kompetence til at sikre bevismidlerne. Foruden de almindelige bestemmelser indeholder den civile retsplejelov om tvister specifikke bestemmelser for sikring af bevismidler i sager om immateriel ejendomsret.

3 Beskrivelse af retsmidlerne**3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?**

En retsinstans kan træffe beslutning om en hasteforanstaltning, der især pålægger en part:

- at betale underhold i den nødvendige udstrækning
- at anbringe et barn i den anden forælders varetægt eller i varetægt hos en person udpeget af domstolen
- at tilvejebringe mindst en del af hans eller hendes betaling, hvis den pågældende er i beskæftigelse, når sagsøger af vægtige grunde ikke er i beskæftigelse
- at placere en pengesum eller et aktiv i retslig forvaring
- ikke at afhænde visse aktiver eller rettigheder
- at udføre, afstå fra eller tolerere en bestemt aktivitet
- midlertidigt at afstå fra at skaffe sig adgang til et hus eller en lejlighed, hvor en nær person eller en person, som er i den pågældende parts varetægt eller pleje, har ophold, og om hvem der er rimelig mistanke om vold
- afstå fra at krænke eller bringe en immateriel ejendomsret i fare.

3.2 Retsmidlernes virkning

Definitionerne af de forskellige former for hasteforanstaltninger er ment som eksempler, hvilket betyder, at en domstol også kan pålægge hasteforanstaltninger, der dækker andre områder.

En hasteforanstaltning eller retsbevarende foranstaltning, ifølge hvilken en part skal undlade at afhænde aktiver eller rettigheder, udgør et forbud mod afhændelse af aktiver eller rettigheder, når der for eksempel er frygt for, at sagsøgte kan bortødsle dem (overføre dem til en anden person, destruere eller beskadige dem osv.).

En retsinstans kan afsige kendelse om en hasteforanstaltning eller en retsbevarende foranstaltning uden at høre parterne. Med andre ord behøver parterne ikke blive hørt inden kendelsen. Dette princip er forbundet med det faktum, at et retsmøde vil kunne gøre formålet med hasteforanstaltningen eller den retsbevarende foranstaltning virkningsløst, samt at bevisoptagelse som princip ikke er en del af en sådan retsaktivitet. Det vil ikke sige, at domstolen ikke kan pålægge afhøring af parterne. Hvis parterne indkaldes til afhøring, skal retten overholde alle regler for processuel bevisoptagelse. Hvis retten udelukkende optager bevismidler i form af dokumenter, optages sådant bevismateriale ikke under et offentligt retsmøde. I stedet udøver retten sin egen dømmekraft uden at have noget med parterne at gøre.

En hasteforanstaltning kan fuldbyrdes efter forkyndelse, medmindre særlig lovgivning foreskriver andet.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

En hasteforanstaltning eller retsbevarende foranstaltning bortfalder:

- a) når perioden for foranstaltningens pålæggelse er udløbet
- b) hvis den er blevet pålagt efter indledning af hovedforhandlingen, og retten i første instans eller appelretten afviser søgsmålet eller hæver sagen
- c) hvis retten i sin kendelse fastsætter en tidsfrist for indgivelse af en begæring i hovedforhandlingen, men en sådan begæring ikke er indgivet inden fristens udløb
- d) hvis retten opretholder en handling i hovedforhandlingen
- e) når den ikke længere er påkrævet i henhold til fuldbyrdsstatussen.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

En kendelse om en hasteforanstaltning eller retsbevarende foranstaltning kan kæres. Den ret, der er kompetent til at træffe kendelse om et retsmiddel, er appelretten med behørig jurisdiktion, dvs. retten i anden instans, som er over den ret i første instans, der traf kendelsen om hasteforanstaltningen eller den retsbevarende foranstaltning.

En kære skal indgives ved den ret, hvis kendelse kæres, senest 15 dage efter kendelsens forkyndelse. Indgivelsen af en kære har ikke opsættende virkning.

Sidste opdatering: 14/01/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.